Rocznik 1931.

Nr. 24.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 13-go czerwca 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 21 marca 1931 r.

o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa).

(Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 423)

Art. 1.

1. Napojów alkoholowych, zawierających ponad 45° alkoholu, sprzedawać nie wolno. Zakaz niniejszy nie dotyczy spirytusu, sprzedawanego na cele lecznicze, naukowe i domowe oraz spirytusu pejsachowego.

2. Sprzedaż napojów, sporządzonych ze spirytusu nieoczyszczonego, zawierającego fuzle, jest wzbroniona. Postanowienie to nie dotyczy napojów, które dla zachowania swoistych właściwości są wyrabiane ze spirytusu nieoczyszczonego, w szczególności: starki, rumu i araku oraz napojów ze spirytusu winnego i owocowego.

Art. 2.

1. Wprowadza się niżej wyszczególnione (art. 3—6) ograniczenia w sprzedaży i podawaniu w lokalach i miejscach publicznych napojów, zawierających więcej niż 4,5° alkoholu.

2. Ograniczenia te dotyczą sprzedaży i podawania wspomnianych napojów tak w naczyniach otwartych, jak i zamkniętych.

Art. 3.

1. Ilość miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w całem Państwie ustala się, nie licząc bufetów stacyjnych, wagonów restauracyjnych i bufetów na statkach, w liczbie 20.000 z której najwyżej 3/4 może być przeznaczone do wyszynku. Rozdziału tej liczby na poszczególne województwa dokona Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

2. Upoważnia się Radę Ministrów do stopniowego zmniejszania ilości miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, określonej w części poprzedniej artykułu niniejszego, przez poddanie rewizji tej ilości w dwa lata po wejściu w życie niniejszej ustawy, a następnie co pięć lat.

Art. 4.

Zakazuje się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, wymienionych w art. 2:

a) w pociągach oraz na całym obszarze zabudowań kolejowych i przystani statków, z wyjątkiem wagonów restauracyjnych i restauracyj kolejowych pierwszej i drugiej klasy na stacjach węzłowych, końcowych i granicznych oraz bufetów kolejowych na stacjach końcowych i granicz-

nych w godzinach, które określi rozporządzenie wykonawcze;

b) na całym obszarze zabudowań koszarowych i w obozach wojskowych, z wyjątkiem kasyn wojskowych, o ile władze wojskowe zezwolą, a właściwe władze skarbowe wydadzą odpowiednie uprawnienie;

c) na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych, w pomieszczeniach straży ogniowej oraz w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych, z wyjątkiem wypadków, w których lokale te użyte będą za każdorazowem zezwoleniem właściwych władz do urządzania zabaw lub przedstawień;

d) w domach ludowych oraz w pomieszczeniach i miejscach, w których odbywają się przetargi publiczne — przez czas tych przetargów;

e) w miejscowościach, w których został uchwalony przez gminy (art. 6) zakaz sprzedaży napojów alkoholowych;

f) w miejscowościach lub rejonach, w których celem utrzymania porządku i spokoju publicznego Minister Spraw Wewnętrznych lub upoważnione przez niego w drodze rosporządzenia organy administracyjne zakażą sprzedaży lub wyszynku na pojów alkoholowych na czas wyborów do ciał ustawodawczych lub ciał samorządu terytorjalnego, gospodarczego i ubezpieczeń społecznych, poboru wojskowego lub mobilizacji, wprowadzenia sądów doraźnych, stanu wyjątkowego, tłumnych zebrań ludności oraz w soboty i inne dni wypłat robotnikom od godziny 14-ej.

g) w lokalach, oddanych do użytku służby publicznej;

h) w dni świąteczne, przyczem ograniczenia w tym wypadku obowiązują od godziny 6-ej do godziny 14-ej.

Art. 5.

1. Nie mogą być nadane zezwolenia na miejsca (lokale) detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem, znajdujące się w odległości krótszej niż 100 metrów od zewnętrznych granic budynków, w których mieszczą się kościoły, klasztory lub świątynie wyznań, w Państwie uznanych, szkoły, zakłady naukowe i wychowawcze, sądy, więzienia, dworce i stacje kolejowe, przystanie statków, koszary, zakłady, zatrudniające więcej niż 50 robotników, oraz od zewnętrznych granic cmentarzy. Przepis niniejszy nie odnosi się do lokali, wyjętych z pod zakazu, przewidzianego w art. 4.

2. Prezes właściwej izby skarbowej w porozumieniu z wojewodą w wypadkach szczególnych ma prawo zezwalać na wyjątki od zasady powyższej.

3. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wojskowych może zabronić wyszynku napojów alkoholowych w odległości do 1.000 metrów od zewnętrznych granic budynków koszarowych i stałych obozów wojskowych oraz restauracjach i bufetach stacyjnych na czas trwania transportów wojskowych.

Art. 6.

1. Gminy miejskie i wiejskie władne są w obrębie swoich granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5 alkoholu. Uchwała taka powinna zapaść w drodze głosowania powszechnego mieszkańców gminy zwykłą większością głosów, przy udziale przynajmniej połowy uprawnionych do głosowania. Uprawnionym do głosowania jest mieszkaniec gminy, posiadający czynne prawo wyborcze do Sejmu.

2. Głosowanie zarządza zarząd gminy bądź z własnej inicjatywy na skutek uchwały, powziętej większością głosów, przy obecności 2/3 członków zarządu gminy, bądź na żądanie pisemne przynajmniej 1/10 części mieszkańców gminy, posiadających czynne prawo wyborcze do Sejmu.

3. Zarząd gminy zarządza głosowanie najdalej w ciągu 4 tygodni od daty przedstawionego żądania.

4. Głosowanie odbywa się w dniu świątecznym. Sposób głosowania określą rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

5. Zarząd gminy powinien w ciągu miesiąca po powzięciu uchwały o zakazie sprzedaży napojów alkoholowych przedstawić uchwałę taką właściwej władzy administracji ogólnej, która może w ciągu miesiąca od dnia otrzymania uchwały sprzeciwić się wprowadzeniu jej w życie, o ile uchwała powzięta została z naruszeniem postanowień niniejszej ustawy.

6. O ile właściwa władza administracji ogólnej w terminie, wskazanym w poprzednim ustępie, nie podniesie sprzeciwu, zarząd gminy poda powziętą przez gminę uchwałę o zakazie detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych pisemnie do wiadomości właściwej władzy skarbowej przynajmniej na 7 miesięcy przed jej wejściem w życie.

7. Uchwała o zakazie może pod warunkami przewidzianemi w ustępach 5 i 6, wejść w życie tylko z dniem 1 lipca i 1 stycznia, a nadto po upływie co najmniej 9 miesięcy od chwili jej powzięcia.

8. Zarząd gminy powinien uchwałę o zakazie podać do wiadomości publicznej w sposób przyjęty w danej miejscowości, równocześnie z zawiadomieniem właściwej władzy skarbowej (ustęp 6).

9. Z chwilą wejścia w życie uchwały o zakazie gasną z samego prawa i bez obowiązku jakiegokolwiek odszkodowania ze strony Państwa wszystkie istniejące w tej gminie koncesje na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych.

10. Rewizja powziętej uchwały może nastąpić nie wcześniej, niż po upływie lat trzech od wejścia w życie zakazu. Do powzięcia uchwały rewizyjnej mają zastosowanie przepisy, odnoszące się do uchwały o zakazie.

11. Ilość koncesyj, ustalona w myśl art. 3, odpowiednio zmniejsza się na skutek wejścia w życie i w czasie obowiązywania uchwał o zakazie, powziętych w myśl niniejszego artykułu.

Art. 7.

Napoje alkoholowe, zawierające mniej niż 4,5° alkoholu, wolno wydawać do obrotu handlowego z miejsca produkcji tylko w naczyniach zamkniętych, zaopatrzonych w etykietę z oznaczeniem ilości i mocy napoju oraz firmy i jej siedziby.

Art. 8.

Zakazuje się sprzedaży detalicznej lub innego detalicznego pozbycia tudzież podawania do spożycia w lokalach i miejscach publicznych napojów, zawierających jakiekolwiek ilości alkoholu:

a) nieletnim do lat 21 lub uczniom wszelkiego rodzaju szkół niższych i średnich bez względu na ich wiek;

b) innym spożywcom wzamian za zboże lub inne wytwory gospodarstwa wiejskiego, albo na pokrycie zobowiązań lub za wykonaną pracę.

Art. 9.

1. Należytości, skredytowanych za napoje alkoholowe, sprzedane detalicznie lub pozbyte detalicznie w inny sposób, a zwłaszcza za podane na miejscu do spożycia, nie można dochodzić w drodze skargi. Umowy zastawu i poręki, zawarte w celu zabezpieczenia takich należności, są prawnie nieważne.

2. Postanowienia ustępu pierwszego niniejszego artykułu nie stosują się do należności za napoje alkoholowe, podane na kredyt gościom w hotelach, pensjonatach i innych tego rodzaju zakładach, jeżeli goście ci otrzymują w tych zakładach mieszkanie i wyżywienie.

Art. 10.

1. Winni przekroczenia przepisów art. 1, 4, 5, 7 i 8 niniejszej ustawy karani będą grzywną do 300 złotych lub aresztem do dwóch tygodni, w razie zaś powtórzenia przestępstwa grzywną do 500 złotych lub aresztem do 4 tygodni. Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone łącznie.

2. Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swobodnego uznania, jednakże w wysokości nie ponad 2 tygodnie.

Art. 11.

1. Kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swojem daje powód do publicznego zgorszenia, tudzież kto w stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznym, bez względu na swoje zachowanie, podlega karze, przewidzianej w art. 10.

2. Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego do stanu nietrzeźwości doprowadził, albo kto drugiemu, będącemu w tymże stanie, napoje alkoholowe wydaje. Kto przekracza ten przepis, odpowiada solidarnie z winnym nietrzeźwym za szkody i straty, wyrządzone przez niego innym osobom.

Art. 12.

1. Kto po godzinie, prawnie przepisanej, przebywa w lokalu detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem, mimo iż go gospodarz (koncesjonarjusz względnie jego zastępca) lub przedstawiciel uprawnionej władzy wezwał do wyjścia, będzie karany grzywną do 200 złotych.

2. Gospodarz lokalu (koncesjonarjusz, względnie jego zastępca), zezwalający na przebywanie w swym lokalu detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych gości po przepisanej prawnie godzinie będzie karany grzywną do 300 złotych lub aresztem do 2 tygodni.

3. Postanowienie drugiego ustępu art. 10 ma analogiczne zastosowanie z tem, że kara zastępczego aresztu nie może przekraczać jednego tygodnia.

Art. 13.

1. Kto na zabezpieczenie należności, skredytowanych za napoje alkoholowe, sprzedane detalicznie lub pozbyte detalicznie w inny sposób, a zwłaszcza podane na miejscu do spożycia żąda albo przyjmuje zastaw albo porękę, tudzież kto usiłuje obejść przepisy art. 8 pkt. b) i 9 zapomocą aktu pozornego, lub tym sposobem, że każe sobie wystawić dokument, a w szczególności weksel, będzie karany grzywną do 1.000 złotych lub aresztem do 6 tygodni. Kary grzywny i aresztu mogą być nołożone łącznie.

2. Postanowienie drugiego ustępu art. 10 ma analogiczne zastosowanie z tem, że kara zastępczego aresztu nie może przekraczać 4 tygodni.

Art. 14.

Karom, przewidzianym w art. 10 ulega także gospodarz lokalu (koncesjonarjusz, względnie jego zastępca), rozmyślnie nie przeciwdziałający należycie popełnianiu w swem przedsiębiorstwie przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 15.

1. Gospodarz lokalu (koncesjonarjusz, wzgl. jego zastępca), dopuszczający skutkiem braku dozoru lub innego niedbalstwa do popełnienia w jego przedsiębiorstwie przez drugą osobę jednego z przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie, będzie karany grzywną do 300 złotych lub aresztem do 2 tygodni. Kary grzywny i aresztu mogą być nałożone łącznie.

2. Postanowienie drugiego ustępu art. 10 ma analogiczne zastosowanie z tem, że kara zastępczego aresztu nie może przekraczać jednego tygodnia.

Art. 16.

Jako okoliczność łagodzącą należy przyjąć dla zatrudnionego w przedsiębiorstwie działanie z polecenia właściciela lokalu (koncesjonarjusza, względnie jego zastępcy), jako okoliczność obciążającą dla właściciela — udzielenie takiego polecenia.

Art. 17.

Sprawujący zarząd lub dozór przedsiębiorstwa lub jego części odpowiada narówni z właścicielem lokalu (koncesjonarjuszem, względnie jego zastępcą).

Art. 18.

Udział (współwina) w przestępstwach, przewidzianych w niniejszej ustawie, jest karalny.

Art. 19.

1. W razie dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazenia w myśl niniejszej ustawy może władza skarbowa w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej cofnąć koncesję na detalinzną sprzedaż napojów alkoholowych, orzekając równocześnie na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 15 niniejszej ustawy.

3. Koncesja na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych, wymienionych w art. 4 pkt. a), może być cofnięta również na żądanie Ministra Komunikacji o ile gospodarz lokalu (koncesjonarjusz, względnie jego zastępca) nie zastosuje się do zarządzeń Ministra Komunikacji, wydanych w przedmiocie wyszynku napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych.

Art. 20.

Do orzekania o czynach przestępczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 21.

Postanowienia niniejszej ustawy, dotyczące sprzedaży, podawania i spożycia napojów alkoholowych w lokalach i miejscach publicznych, mają zastosowanie także do sprzedaży, podawania i spożycia tych napojów w pomieszczeniach pomocniczych, przeznaczonych do prowadzenia przedsiębiorstwa, jako też w pomieszczeniach, bezpośrednio z niem połączonych.

Art. 22.

Do współdziałania w wykonaniu niniejszej ustawy Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami powoła organa władz samorządowych, jak również organizacje społeczne, mające na celu walke z alkoholizmem, zrzeszenia oświatowe i spółdzielcze.

Art. 23.

1. Znosi się: a) ustawę z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) w brzmieniu, ogłoszonem w Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 35, poz. 299, b) ustawę z dnia 19 lipca 1877 r. zawierającą przepisy, mające na celu położenie tamy opilstwu (Dz. u. austr. Nr. 67), c) art. 284, 286 i 317 kod. kar. ros. z 1903 r.

2. Skreśla się: a) w art. 315 p. 4 kod. kar. ros. z 1903 r. słowa: „bądź dopuszczenia małoletniego, nie mającego lat 14, lub osoby widocznie pijanej do picia napojów wyskokowych w tych zakładach", b) w § 365 niem. kod. kar. z 1871 r. słowa: „w lokalu wyszynku lub", a w § 367 p. 16 słowa: oraz o wydawaniu napojów wyskokowych przed przetargami publicznemi lub podczas nich".

Art. 24.

Zezwolenia (koncesje) na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, które po dokonaniu rozdziału na poszczególne województwa ustalonej w art. 3. niniejszej ustawy dla całego Państwa ilości (20.000) miejsc detalicznych sprzedaży przewyższą normę w województwach, posiadających obecnie nadmiar tych miejsc, pozostają nadal w mocy do czasu śmierci uprawnionego, cofnięcia zezwolenia w wypadkach, prawem przewidzianych, lub zrzeczenia się zezwolenia przez uprawnionego, w żadnym jednak wypadku najwyższa cyfra 20.000 miejsc detalicznej publicznej sprzedaży (art. 3.) w całem państwie nie może być przekroczona.

Art. 25.

Uchwały o zakazie detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, powzięte na zasadzie postanowień ustawy z dnia 23. kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 35, poz. 299) winny być poddane rewizji w ciągu 6 miesięcy i ponownemu głosowaniu powszechnemu w myśl postanowień art. 6 niniejszej ustawy.

Art. 26

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Komunikacji, o ile chodzi o restauracje i bufety kolejowe.

Art. 27.

Ustawa niniejsza w chodzi w życie w 14 dni po jej ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów:
W. Sławek
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Ignacy Matuszewski
Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski
Minister Komunikacji:
Kühn

2.

Śląski Urząd Wojewódzki
L. Ad.: 1134/85.

Katowice, dnia 23 maja 1931 r.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego
z dnia 23 maja 1931 r. L: Ad. 1134/85
w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Wojew. Śląskiego.

Uwzględniając obecny stan zarazy pryszczycy w Województwie Śląskiem uchylam zarządzenie z dnia 25 kwietnia 1931 r. L. Ad.: 931/78 (Gazeta

Urzędowa Woj. Śl. Nr. 16 z dnia 1. V. 1931 r. i zarządzam na podstawie art. 2, 16, 41 i 42 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeplitej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i §§ 163 — 169 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) w sprawie tępienia i szerzenia się zarazy, co następuje:

§ 1.

I. W celu stłumienia pryszczycy na obszarze Woj. Śląskiego ustanawiam:

a) okręg zapowietrzony

b) „ zagrożony zarazę pryszczycy

II. Okręg zapowietrzony stanowią:

w powiecie rybnickim: Stanowice dwór.

III. W wyżej wymienionym okręgu zabrania się: wyprowadzenia (wywożenia, wynoszenia, wprowadzenia, wwożenia, wnoszenia), przeprowadzenia, przewożenia, przenoszenia zwierząt racicowych tj. bydła rogatego, owiec, kóz i świń.

Mleko wolno wywozić (wynosić) z okręgu zapowietrzonego pryszczycą dopiero po dostatecznem wyjałowieniu.

IV. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym napisem: „Pryszczyca okręg zapowietrzony, wyprowadzenie, wprowadzenie (wypędzanie, w wożenie) i przeprowadzenie zwierząt racicowych zakazane“.

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

V. Okręg zagrożony zarazą pryszczycy obejmuje:

w pow. rybnickim gminy: Stanowice, Bełk, Czerwionka, Czuchów, Leszczyny i Przegendza.

VI. Z okręgu objętego zarazą pryszczycy nie wolno wyprowadzać, wywozić (wynosić) żadnych zwierząt racicowych.

VII. W obrębie okręgu zapowietrzonego i zagrożonego pryszczycą zakazane jest:

a) odbywanie targów na zwierzęta racicowe oraz wszelkich spędów zwierząt jak: pokazy, wystawy i t. d.,

b) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi,

c) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni, otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, tudzież oddawanie z mleczarni naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych,

d) używanie zwierząt racicowych do robót polnych bez zezwolenia właściwego Starosty.

§ 2.

Zarządzenie ogólne.

W okręgach: zapowietrzonych i zagrożonych pryszczycą zarządzam aż do odwołania, co następuje:

Osobom, mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcego pochodzenia (grabarze, oprawcy, misiarze, handlarze zwierząt, rzeźnicy i t. p.) zabraniam wstępu w miejscowościach zagrożonych pryszczycą do cudzych stajen, obórchlewów, zagród i na cudze pastwiska.

Oprawców wolno dopuścić do zagród w miejscowościach tych jedynie, jeżeli wykonanie ich obowiązku tego wymaga.

Misiarze mogą wykonywać swój zawód tylko za poprzedniem zgłoszeniem się u Naczelnika gminy i jedynie w miejscowościach wolnych od chorób zaraźliwych przenoszących się na dotyczący gatunek zwierząt.

§ 3.

Postanowienia karne.

Przekroczenie tego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Wojew. Sląskiego karane będzie według przepisów rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. p. P. Nr. 77 poz. 673).

Wojewoda
w z.
(—) Dr. Saloni
za Wicewojewodę.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości

Świętochłowice, dnia 1. czerwca 1931 r.

Starosta
w z.
(—) Korol

3.

Rozporządzenie

w sprawie ceny maksymalnej na mleko.

Niniejszem uchylam tut. rozporządzenia w sprawie ceny maksymalnej na mleko z dnia 5. II. 1931 r. (Gaz. Powiatowa Nr .6, poz. 2) z uwagi na ustalenie przez Komisję do badania cen ceny wytycznej 38 gr. za 1 litr mleko począwszy od 15 czerwca 1931 r.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1931 r.

Starosta
(—) Szaliński

4.

Ogłoszenie

Dotyczy: cholery drobiu

Na podstawie § 385 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie rzeźnika Ficeli w Lagiewnikach, Bytomska nr. 42, Annastazji Koźlikowej w Łagiewnikach, Bytomska nr. 40, kupca Szrama w Łagiewnikach, ul. Sienkiewicza 29, Ferdynanda Szramma w Łagiewnikach, ul. Szkolna nr. 2, Stanisława Goll'a w Szarleju, ul. Szeberlinga 1 i Karola Kott'a w Szarleju, ul. Szeberlinga nr. 1. urzędowo stwierdzono cholerę drobiu.

Świętochłowice, dnia 2 czerwca 1931 r.

Starosta
w z.
(—) Korol.

5.

Ogłoszenie

Komisarycznemu Naczelnikowi urzędu okręgowego i ławnikowi gminy Świętochłowice p. Polakowi, udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 8 do 21 czerwca 1931 r.

Zastępować go będzie w sprawach urzędu okręgowego p. inspektor Popiołek, zaś w sprawach gminnych ławnik p. Hawełka.

Świętochłowice, dnia 6 czerwca 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie

w przedmiocie ustalenia klucza rozdziału dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia zużycia względnie produkcji pomiędzy gminy wiejskie powiatu świętochłowickiego.

Stosownie do art. 10 ustawy z dnia 14-go kwietnia 1924 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim (Dz. Ust. Sl. Nr. 10, poz. 47) i § 9 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7. czerwca 1924 r. podaję do wiadomości następujący klucz rozdziału jednej trzeciej części sum z dodatków komunalnych do podatków państwowych od spożycia zużycia względnie produkcji należących się gminom wiejskim powiatu świętochłowickiego z kwot przypadających na Wydział Powiatowy Świętochłowice na rok 1931/32

Brzozowice	11,9 %
Godula	33,9 %
Kamień	10,1 %
Nowe Hajduki	22,3 %
Wielka Dąbrówka	21,8 %

Świętochłowice, dnia 3. VI. 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

7.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego
z dnia 19-go maja 1931 r.
dot. handlu lodami.

Na podstawie § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. XII. 1872 r. w brzmieniu z dnia 19. III. 1881 r. i §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. wydaję za zgodą Rady gminnej na okręg Ruda następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Lody przeznaczone do spożycia w handlu wolno wyrabiać i przechowywać w odpowiednich miejscach oraz w czystych naczyniach z nieszkodliwego dla zdrowia materjału, szczelnie przykrytych oczyszczonemi przykrywkami.

§ 2.

Podawanie lodów jest dozwolone jedynie na ciasteczkach lub innych czystych nieszkodliwych dla zdrowia naczyniach i odpowiedniemi czystemi narzędziami.

Osoby trudniące się sprzedażą lodów muszą być czyste, wolne od chorób zakaźnych, mieć ukończony wiek 16 lat i ubrane w czysty biały fartuch płócienny lub taką samą bluzkę względnie płaszcz i w białe nakrycie głowy.

§ 3.

Wózki z lodami używane w handlu okrężnym winne być biało lakierowane i zaopatrzone w wyraźny napis oznaczający jakość lodów oraz w imię, nazwisko i miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

§ 4.

Przy każdem miejscu sprzedaży lodów musi się znajdować na odpowiedniem miejscu naczynie z czystą wodą, czysty ręcznik i ścierka.

Ciasteczka, naczynia i narzędzia wolno przechowywać tylko w zamkniętych i czystych skrzynkach, osobno na ten cel przeznaczonych.

§ 5.

Za nieprzestrzeganie tegóż rozporządzenia policyjnego odpowiedzialnym jest przedsiębiorca a wykroczenia ulegają karze grzywny do 9,— zł, a w razie niezamożności karze aresztu do 3 dni

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Dr. Kopiec.

8.

KOMUNIKATY

Z dniem 23. czerwca br. wydziela się gminę Godula z Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Nowym Bytomiu i stwarza się taki urząd przy urzędzie gminnym w Goduli, z dniem zaś 25 czerwca wydziela się gminę Wielkie Piekary z Komunalnego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Szarleju i stwarza się taki urząd przy urzędzie gminnym w Wielkich Piekarach.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczanie do pracy i zgłaszania wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Goduli w urzędzie gminnym w Goduli, zaś dla mieszkańców gminy Wielkie Piekary w urzędzie gminnym w Wielkich Piekarach.

Świętochłowice, dnia 5. VI. 1931 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

W ostatnich dniach odbyło się posiedzenie Komitetu Powiatowego Niesienia Pomocy Bezrobotnym na powiat świętochłowicki, na którym załatwiono szereg bieżących spraw między innemi dokonano rozdziału kwoty 3.100,—zł. na kuchnie bezrobotnych.

Kwotę 3.000,—zł. ofiarował Pan Starosta Szaliński, którą uchwalił do jego dyspozycji Wydział Powiatowy z okazji zawarcia związku małżeńskiego, zaś pozostałe 100,—zł. stanowią dochód z opodatkowania się urzędników Wydziału Powiatowego i Starostwa.

Kwoty powyższe przeznaczono na kuchnie dla bezrobotnych w powiecie świętochłowickim.

W Szpitalu powiatowym w Szarleju leczono w miesiącu maju br. 208 osób.

Zdjęć aparatem „Roentgena“	dokonano	12	razy
Prześwietleń	„	10	„
Naświetlań lampą kwarcową	„	81	„
„ „ Vitalux	„	16	„
Diatermji	„	60	„
Zabiegów operacyjnych	„	19	„

Pogotowiem ratunkowem odstawiono do szpitala 29 osób.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach na posiedzeniu dnia 10. czerwca 1931 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

Mąka żytnia 65%	(ceny bez zmian.)	1 kg.	46 gr
Chleb „ 65%	„ „ „	1 „	44 „
Mąka pszenna 65%	„ „ „	1 „	55 „
Bułki (cena bez zmiany)	102 gram.		10 groszy

Nabiał:

Mleko (cena wytyczna)	1 litr	38 gr	począwszy od 15. VI. 31 r.
Maślanka „ „	1 „	25 „	
Masło I gat.	1 kg.	5.20 zł.	
Jaja (cena bez zmiany)	sztuka	8—10 gr.	

Mięso i i wyroby mięsne:
Towary kolonjalne:

Ceny bez zmiany, t. j. jak w cenniku z dnia 29. IV. br. (Gazeta Powiatowa Nr. 18. poz. 13).

9.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.